

- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym postępowań przed Wydziałem Sprzeciwów i przed Izłą Odwoławczą,

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Eurobolt i in. / Komisja

(Sprawa T-479/20)

(2020/C 304/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurobolt BV (‘s-Heerenberg, Niderlandy), Fabory Nederland BV (Tilburg, Niderlandy), ASF Fischer BV (Lelystad, Niderlandy), Stafa Group BV (Maarheeze, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci S. De Knop, B. Natens i A. Willems)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/611 z dnia 30 kwietnia 2020 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poprzez retroaktywne „naprawienie” naruszenia istotnego wymogu proceduralnego rozporządzenie (UE) 2020/611 narusza art. 266 i 264 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zasadę skutecznej ochrony sądowej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ze względu na brak ważnej podstawy prawnej rozporządzenie (UE) 2020/611 narusza art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009⁽²⁾, art. 5 ust. 1 i 2 traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) oraz zasadę dobrej administracji.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zakazując zwrotu i nakazując pobranie zwróconych ceł antydumpingowych, rozporządzenie (UE) 2020/611 narusza art. 5 ust. 1 i 2 TUE.

(¹) Dz.U. 2020, L 141, s. 1.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Komisja

(Sprawa T-480/20)

(2020/C 304/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egipt), Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (przedstawiciele: adwokaci B. Servais i V. Crochet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (¹) i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących;
- obciążenie kosztami postępowania Komisji oraz wszelkich interwencji popierających żądania Komisji, którzy mogą zostać dopuszczeni do udziału w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, według którego przyjęta przez Komisję metodologia obliczania marginesu subsydiowania skarżących narusza art. 1 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6, art. 12 ust. 1 lit. c) i art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (²).
2. Zarzut drugi, według którego decyzja Komisji dotycząca wyrównania wkładów finansowych przyznanych przez chińskie organy publiczne narusza art. 2 lit. a), art. 2 lit. b), art. 3 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 2 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037.
3. Zarzut trzeci, według którego decyzja Komisji dotycząca przyznania Jushi gruntów narusza prawo do obrony skarżących i art. 30 rozporządzenia podstawowego, jak też art. 3 ust. 2, art. 5 i art. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/1037.
4. Zarzut czwarty, według którego decyzja Komisji o wyrównaniu systemu obniżki przywozowych taryf celnych dla przywożonych materiałów wykorzystywanych przez Jushi narusza art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii), art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1037.